

Súd: Okresný súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 10Ek/898/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118286895  
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Košík  
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6118286895.1

## Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej: X. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: K. W. XXXX/X, XXX XX K., právne zastúpená: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Peter Szárszoi, s.r.o., IČO: 47 236 183, so sídlom: Štefánikova 8, 071 01 Michalovce, proti povinnému: K. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: Q. X, XXX XX K., o vymoženie zameškaného výživného vo výške 520,00 EUR a bežného výživného vo výške 100 EUR mesačne, o návrhu oprávnenej na vykonanie exekúcie takto

### rozhodol:

I. Súd návrh oprávnenej na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku z a m i e t a.

II. Oprávnená n e m á n á r o k na náhradu trov exekučného konania.

### odôvodnenie:

1. Oprávnená sa návrhom na vykonanie exekúcie, doručeným súdu dňa 09.06.2018, prostredníctvom právneho zástupcu domáha od povinného vymoženia zameškaného výživného vo výške 520,00 EUR, bežného výživného vo výške 100 EUR mesačne a trov exekúcie vo výške 53,28 EUR, a to na podklade exekučného titulu, ktorým je Rozsudok Okresného súdu Michalovce, č. k. 15P/24/2016-30 zo dňa 11.03.2016 (ďalej len „Rozsudok Okresného súdu Michalovce zo dňa 11.03.2016“),

2. Rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 11.03.2016 súd prvého stupňa schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej je povinný prispievať na výživu maloletej C. N., R.. XX.XX.XXXX výživným vo výške 100 EUR mesačne, ktorú sumu je otec povinný prispievať k rukám matky, vždy do 20-teho ktorého mesiaca vopred, počnúc dňom 1.2.2016. Dlhé výživné za obdobie od 1.2.2016 do 29.2.2016 v sume 100 EUR súd povolil otcovi splácať v dvoch 50 eurových mesačných splátkach, splatných spolu s bežným výživným pod následkami straty výhody splátok s tým, že prvá splátka je splatná 20-tym dňom nasledujúceho mesiaca od právoplatnosti rozsudku.

3. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd preskúma návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Ak nie sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, súd do 15 dní od doručenia návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomí o tom oprávneného. Lehota podľa druhej vety neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 45 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak má byť exekúcia vykonaná na podklade exekučného titulu, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

4. Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak zistí rozpor návrhu alebo exekučného titulu s týmto zákonom.

5. Podľa § 35 ods. 1 Exekučného poriadku, do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania oprávnený. Po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie sú účastníkmi konania oprávnený a

povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekútora, účastníkom konania je aj exekútor.

6. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

7. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica.

8. Podľa § 48 ods. 3 písm. c) Exekučného poriadku, návrh na vykonanie exekúcie sa podáva príslušnému súdu a musí obsahovať označenie zástupcu oprávneného, a ak návrh podáva viacero oprávnených, označenie spoločného zástupcu oprávnených.

9. Podľa § 28 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä

- a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa,
- b) zastupovanie maloletého dieťaťa,
- c) správa majetku maloletého dieťaťa.

10. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

11. Podľa § 28 ods. 3 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti vykonáva jeden z rodičov, ak druhý z rodičov nežije, je neznámy alebo ak nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu. Preto aj v prípade, ak jeden z rodičov bol pozbavený rodičovských práv a povinností, ak mu bol výkon jeho rodičovských práv a povinností obmedzený alebo pozastavený.

12. Podľa § 31 ods. 1 Zákona o rodine rodičia zastupujú maloleté dieťa pri právnych úkonoch, na ktoré nie je spôsobilé.

13. Podľa § 8 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (1) spôsobilosť fyzickej osoby vlastnými právnymi úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti (spôsobilosť na právne úkony) vzniká v plnom rozsahu plnoletosťou. (2) Plnoletosť sa nadobúda dovŕšením osemnásteho roku. Pred dosiahnutím tohto veku sa plnoletosť nadobúda len uzavretím manželstva. Takto nadobudnutá plnoletosť sa nestráca ani zánikom manželstva ani vyhlásením manželstva za neplatné.

14. Podľa § 61 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku /ďalej len „C. s. p.“/ procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

15. Podľa § 67 C. s. p. každý môže pred súdom samostatne konať v rozsahu, v akom má spôsobilosť na právne úkony.

16. Podľa § 161 ods. 1 a ods. 2 C. s. p., ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky"). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

17. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

18. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

19. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

20. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

21. Podľa § 65 ods. 2 Zákona o rodine, súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

22. Po oboznámení sa súdu s exekučným titulom a prílohami návrhu na vykonanie exekúcie súd zistil, že návrh na vykonanie exekúcie podala prostredníctvom právneho zástupcu matka maloletej. Matka maloletého dieťaťa sa v návrhu na vykonanie exekúcie označila ako oprávnená z exekučného titulu, na základe ktorého jej má prislúchať nárok na plnenie vyživovacej povinnosti.

23. Vzhľadom na zákonnú povinnosť súdu, ustanovenú v § 53 ods. 1 Exekučného poriadku, súd preskúmal návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Súd v prvom rade prihliadol na to, či sú splnené podmienky za ktorých môže súd konať (ďalej len „procesné podmienky“) v zmysle § 161 C. s. p. Následne skúmal či návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy netrpia niektorou z procesných väd podľa § 48 Exekučného poriadku, ktoré sú dôvodom na zamietnutie návrhu. Okresný súd sa predovšetkým zaoberal otázkou vecnej legitímácie vyplývajúcej z odseku 2 predmetného ustanovenia, ako stavu vyplývajúceho z hmotného práva, podľa ktorého je účastník subjektom práva (oprávnenia alebo povinnosti), ktoré je predmetom konania.

24. S poukazom na ustanovenie § 35 ods. 1 Exekučného poriadku účastníkmi exekučného konania sú predovšetkým oprávnený a povinný. Vymedzenie ich postavenia v exekučnom konaní je len procesné; rozhodujúce je to, kto sa v návrhu na vykonanie exekúcie označí za oprávneného a koho uvedie ako povinného, bez ohľadu na to, či tomu zodpovedá právny a skutkový stav (aktívna alebo pasívna vecná legitímácia). Vykonanie exekúcie ale prichádza do úvahy len v prospech toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá (aktívna exekučná legitímácia), a len proti tomu, kto je označený ako povinný v exekučnom titule (pasívna exekučná legitímácia). Proti inému než tomu, kto je v exekučnom titule označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v exekučnom titule označený ako oprávnený, možno navrhnúť vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu (pozri Uznesenie Najvyššieho súdu SR, zo dňa 12.09.2012 sp. zn. 6 Cdo 69/2012).

25. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal. (pozri Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

26. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom vyplýva priamo zo zákona. Právo na výživu vzniká dieťaťu narodením, je právom osobnej povahy, nemožno ho preniesť na iného, a to ani na strane povinnej osoby. Pokiaľ je dieťa maloleté, návrh na vykonanie exekúcie pre vymáhanie výživného voči jednému z rodičov je v mene dieťaťa oprávnený podať a v konaní ho zastupovať zákonný zástupca - rodič, ktorému bolo zverené do osobnej starostlivosti. Výživné je v každom prípade nárokom dieťaťa (nie rodiča). Platí to aj v prípade maloletého dieťaťa, preto aj keď je rozhodnutím súdu určené, že povinný rodič má platiť výživné maloletého dieťaťa do rúk druhého rodiča (ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti), došlo iba k vymedzeniu subjektu (tzv. platobného miesta), ktorému sa výživné poukazuje, keďže ho nemožno plniť do rúk subjektu nespôsobilého na právne úkony (maloleté dieťa). Takýmto vymedzením rodiča prijímajúceho výživné v mene dieťaťa nespôsobilého na právne úkony, nedochádza k prechodu výživného na tohto rodiča.

27. V danej veci mal súd za nesporné, že oprávnená - matka je zákonným zástupcom maloletej. Súčasne bola v jej mene oprávnenou osobou podať návrh na vykonanie exekúcie o vymoženie výživného, nebola však oprávnená požadovať splnenie nároku priznaného exekučným titulom ako oprávnená osoba z výživného. Pri vymáhaní výživného je oprávneným dieťa, ktoré má právo domáhať sa splnenia vyživovacej povinnosti jej núteným výkonom.

28. Matke oprávnenej Exekučný poriadok postavenie účastníka konania nepriznáva. V takomto prípade matka síce má procesnú subjektivitu podľa § 61 C. s. p., ale nemá vecnú spôsobilosť vystupovať ako účastník, pretože nie je spôsobilá brať na seba práva alebo povinnosti v konkrétnom právnom vzťahu, ktorý je predmetom konania. Ide o prípad na strane oprávnenej, keď nemôže byť nositeľom oprávnenia podľa exekučného titulu, a to pre neexistenciu právneho vzťahu k predmetu konania. V dôsledku chýbajúceho právneho vzťahu oprávnenej k predmetu konania, nie je splnená základná podmienka pre to, aby mohla byť oprávnená nositeľom práv, núteného výkonu ktorých sa domáha. Nedostatok vecnej legitímácie (aktívnej alebo pasívnej) vedie vždy k zamietnutiu návrhu na začatie konania meritórnym rozhodnutím (ZSP č. 49/2001).

29. S poukazom na vyššie uvedené možno konštatovať, že v danom prípade došlo zrejme k nesprávnemu pochopeniu postavenia matky v relevantných hmotno-právnych i procesno-právnych vzťahoch. Výživné nie je výsledkom realizácie právneho vzťahu, ktorého by matka dieťaťa bola subjektom v postavení oprávneného. Oprávneným z výživného podľa tretej časti prvej hlavy prvého oddielu Zákona o rodine (§ 62 - § 65) sú výlučne deti. To sa potom odráža v rovine procesno-právnej tak, že aktívne vecne legitimovanými v exekučnom konaní, v ktorom sa vymáha zameškané výživné, sú len deti. Iba z dôvodu nedostatku spôsobilosti maloletých detí na procesno-právne úkony (teda nedostatku procesnej legitímácie) je potrebné, aby boli zastúpené rodičom, ktorý ich je oprávnený zastupovať.

30. Vzhľadom na skutočnosť, že oprávnená (navrhovateľka) - matka nie je oprávnená požadovať splnenie nároku z exekučného titulu, súd pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie zistil rozpor návrhu na vykonanie exekúcie s § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, preto v súlade s ustanovením § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, návrh oprávneného zamietol.

31. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

32. Podľa § 46 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, potvrdením o vykonateľnosti opatrí exekučný titul podľa § 45 ods. 1 súd, ktorý vo veci rozhodoval ako súd prvého stupňa.

33. Podľa § 48 ods. 4 písm. a) k návrhu na vykonanie exekúcie sa musí pripojiť rovnopis exekučného titulu spolu s potvrdením o jeho vykonateľnosti, ak sa vyžaduje; platobný rozkaz vydaný v upomínacom konaní nie je potrebné pripojiť.

34. Súd zároveň poukazuje aj na povinnosť v zmysle § 48 ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku pripojiť k návrhu na vykonanie exekúcie exekučný titul spolu s potvrdením o jeho vykonateľnosti, ak sa vyžaduje; platobný rozkaz vydaný v upomínacom konaní nie je potrebné pripojiť, pričom v danom prípade konštatuje, že exekučný titul nespĺňa takto zákonom požadovanú formálnu náležitosť. K uvedenému súd poukazuje, že takýto nedostatok uvedených príloh síce možno konvalidovať postupom podľa § 52 ods. 1 Exekučného poriadku, a to výzvou na odstránenie väd návrhu na vykonanie exekúcie, a contrario týmto postupom však nemožno odstrániť taký nedostatok konania, ktorým je aktívna exekučná legitímácia. Súd z uvedeného dôvodu považoval výzvu na odstránenie väd návrhu za neúčelnú.

35. Podľa § 199a ods.1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

36. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

37. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

38. Podľa § 35 ods. 1 Exekučného poriadku, do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania oprávnený. Po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie sú účastníkmi konania oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekútora, účastníkom konania je aj exekútor.

39. Keďže k zamietnutiu návrhu na vykonanie exekúcie došlo v čase pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, keď iba oprávnený je účastníkom exekučného konania, a navyše sám oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie s vadou, pre ktorú súd poverenie na vykonanie exekúcie nevydal, t.j. ide o dôvod, ktorý možno pričítať oprávnenému, súd rozhodol tak, že oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.